

Szerkesztővel értekezni lehet min-
dennap 11 és 12 óra között. —
A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény Margitfalvi
József szerkesztő nevére
küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyiteltettek és hirdetésok.

Hirdetések jutányosan számítottak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 4 frt
Fél évre . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
Daube G. L. és társaság és Herndl.
Brünnen: Starn M.

Nyiteltét petisora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önégegyező szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Igazlelkűség.

(Vége).

Szilárd jellem ember sohasem hazug, mert a hazugság gyöngeség és abban önmagának lealacsonyítását látja. Reá nézve mentegetőzések nem léteznek. Vagy talán nem igaz, hogy a hazugság nagyobb részint kényelemből, önzésből vagy gyávaságból ered? A tettetés, képmutatás, hazugság, hamisság nem egyéb hazugságnál és nagyon veszélyes elvű ember az, ki azt hiszi, szabad hazudnia, ha azzal másnak használ vagy senkinek se árt. De hát hol a határ az igazlelkűség és hazugság közt? Hol végződik amaz, hol kezdődik ez?

Ki nem mond egyebet, mint a mit gondol, nem más, mint a minek látszik, az másra is jótékony benyomást fog eszközölni. Örvideni fog a legnemesebbek bizalmának, mert az emberi szívek csakis az igazlalkú előtt nyílnak meg. Az igazság csakis gazembert sért! A ki szereti, az saját gyöngéi és hibái ellen is követeli. Ha pedig valamely szemrehányás igaztalanul érinti, azt szilárdul utasítja vissza, mert az igaztalanság nem ingerli jogtalanságra.

A hallgatást számtalan esetben az ildom követeli, de elhallgatni valamit, midőn a szent igazságot meglámadják, vagy pedig, midőn ítéletünkre hivatkoznak: ez nem helyes még akkor se, ha ezzel magunknak vagy másnak ártanánk. Inkább nyíltan küz-

deni a veszély ellen, mint titokban a hazugság fegyverét forgatni.

Mindamellett óvakodnunk kell az elhírtelenkedett itéletől. Nagyon könnyen meg-
esik, hogy hirtelenkedésünkben túl lépjük a határt és önkénytelenül, tudunkon kívül hazudunk és az ily eljárás gyakran néhyre-
hozhatlan. A könnyelmű hazugság néha ép oly veszedelmes, mint a gonosz. Minek se kellene lennie e földön, a miért az ember oly szigorúan ítélne el önmagát, mint az igazság megsértéseért. mert: „Igazságnál ember nem adhat nagyobb embernek. E nélkül semmitéle viszony se tartós, nem képzelhető odaadás, meglegedés boldogság.

A nemes szíveket egybekapcsoló biza-
lomnak alapja az igazlelkűség. Mi helyt ez alap ingadozni kezd, a béke távozik a szívből.

A letszeni vágyás gyakran veszélyes kísértés a hazugságra. Vannak emberek — még pedig gyakran a legműveltebbek, szel-
lemdusabbak — kiket fantáziájuk élénksége tulzásra, az igazság megsértésére ragad, a nélkül, hogy azt észrevennék. Meséket mondanak és eléggé balgák, hogy önmaguknak is elhigijék. Boldog az az ember ki a valót kutatja! Minden hazugság sérti az erkölcsöt. Jól tudja mindenki, hogy mire képesek az ugynevezett dajka-mesék; hát az nem hazugság-e, ha azt mondjuk a gyermeknek: „Elvitte a macska”? Követelhetünk e gazlelkűséget a gyermektől, ha min magunk nem vigyázunk szavainkra?

Nem szoktathatjuk eléggé korán a gyermeket igazsághű előadásra elbeszélésben vagy ismétlésben. A tulzás vagy kicifizetés soha se engedhető meg, épp oly kevéssé, mint a könnyelmű kifejezések és felületes ítélet. Komolyan és gondosan kell őt a tulzás veszélyességére figyelmeztetni; azt azonban nem szabad észrevennie hogy bizalmatlanok vagyunk iránta. Fialtal kedély könnyen megbetegszik, ha bizalmatlanok vagyunk iránta, vagy pedig eltompul és közönyössé lesz. A kinek mindig ezt kell hallania: „Hazudni!” vagy „Nem igaz!” az végre is hazugságra kényszerül. „Ugy se hisznek szavaimnak, tehát mindegy, valót mondok e vagy hazudok!”

A ki hazugságot feltételez, ne csudálkozzék, ha megcsalják. Épp oly fonák dolog, ha a gyermeket fenyegetéssel vagy ígéretekkel akarjuk valamásra kényszeríteni. Hadd mondjon valót a való miatt, bármi legyen is következménye, mert a hazudás, nem való embernek.

Kostyal Ferencz

perlaki főszolgabíró búcsuzó-irata.

Belügyminiszter Urunk Ó Kegyelmes-sége 64802/95. számú rendeletével engem VII-ik rangosztályú m. kir. állami anyakönyvi felügyelővé Szabadkára kinevezni méltóztatván, e soraimmal búcsuzni kívánok jegyző urtól és előljáró társaitól.

A „Muraköz” tárczája.

Szerelmes vagyok.

Irta: Hirabovszky Lajos.

Most újra érzek, újra élek,
Hogy szerelmes vagyok
Szívemben mint rózsabimbók
Fakadnak a dalok.

Köröttem édes illatárban
Uszik az alkonyat,
A tarka rét minden virága
Csak csókot osztogat.

A hold sugar palástja tiszta
Mint egy ezüst lepel,
A néma ház apró tücsöke
Szerelmet énekel.

Szívem nyugalma nem zavarja
Se fájdalom, se vész,
A szív a szíven, ajk az ajkon
Egy édes csókba vész.

Meleg a lég leheletemtől
Vágyamtól mámoros,
A mindenség én velem együtt
Te rólad álmadoz.

Még érzik a lák, bokrok virágok,
Kicsinyek és nagyok,
Hogy újra érzek, újra élek
Hogy — szerelmes vagyok.

Négyféle női szépség.

Irta: Mantogazza Pál.

Olaszból fordította: Mocskónyi József.

I. Classikus szépség.

Diadala az arányosságnak, összhangja a vonalaknak és hajlásoknak. Azért nevezem classikusnak, mert, hasonmása a réginek a görög szépnek is. Egyik sem fogja fel a szépségnek alakját úgy, mint a görög nép, a mit az ő festőinek és szobrászainak remekművei lényesen igazolnak, minthogy a történelem egyetlen más korszakában sem tűntek fel szebb alakok, szebb modorban.

A classikus szépséget lehetne elnevezni szobrászi szépségnek is, mert a szobor az emberi szépség alapelemeit sokkal jobban ábrázolja, mint a festmény. Egy szép nő szobor és egy szép nő kép között ugyanazon különbség van, mint forma és alak között. Ez nem más, mint egy felület, mely három méretét adja a testnek. A classikus szépség helyt áll minden távlati szabálynak. A classikus szépségű nő szép előről, szép hátulról, szemben vagy oldalról, szép mindenféleképpen.

A profil a tökéletes szépségnek próbaköve,

addig tart, a meddig az élet, mert csontváz által van rajzolva. Egy faj sem bír több és tökéletesebb példányával a classikus szépségnek, mint az ang'o sassone faj. Találjuk Itáliában is azon völgyekben, melyek Rómát, Velenczét és Palermót övezik.

Rafael volt bizonyára a legjelesebb tolmácsa a classikus szépségnek.

II. A sensualis szépség.

Lehetne nevezni érzékinek ingerlőnek Jelle-
gük: az alsó és felső vonalak elsőbbsége, az ajkak duzsadtága. A sensualis Afrika és Asia leslett népei becűlik, nálunk az afrodisiaca (sikamlós) szobrászat iparceikkül szolgálja, Corregio és Rubens gyakran igen jól ábrázolták, de módjával és kellő színezéssel. Szép típusokat lehet belőle találnunk Hollandiában.

III. A graciosus szépség.

A vonások finomak, több arcukban a mimika, mint a csontváz. Mig a classikus szépség valódi eszményképe a szépség összes alakjainak a kielégíti a legmagasabb emberi képletet, emes csodálatra kelt egy bizonyos nemességével, kicsinységével, mely kielégíti hiúságunkat s fölébreszt bennünk a gyöngeséget. Az arányosság meg lehet érvényes, de a mozgások kiváló eleganciája egyensúlyba hozzák a classikus szépséggel. Az abszolút szépségben van az alapja minden tökéletes dolognak. A graciosus szépségben feltűnő látszik nekünk hódolat, tetzésesség, a kaczerűsi számtalan módja. A kecsesség gyakran gyümölcse egy fino-

Nagy küzdelmek árán és csakis az utolsó pillanatban határozta el a pályázati kérvény benyújtását és a mennyiben kizárólag csak Budapestre folyamodtam, még nehezebben állapodtam meg abban, hogy kinevezetésemet elfogadom e bizalmi új állásban és berobogok a kezdetlegesség sötétjébe is, hogy ott ernyedetlen felügyelettel világítva Kegyelmes Urunk bizalmában nyilvánul nagy előlegre utólagosan jogczímet szerezni szerencsés lehetsek.

A főszolgabírói állásban őszpontosuló bírói hatalommal is felruházott intéző hatáskör oly nemes, a járás lakosságának bölcsőtől a sirig terjedő gondozása közben elvetett mag fejlődése feletti öröm oly páratlan, hogy még áldozatok árán is ambícióval kell ahhoz ragaszkodni annak, kit szerencsése az általános tapasztalat szerint első sorban a rokon vagy ellenszenvvel mérlegelt életviszonyok között — ez első állásra helyeztet, s így én is csak igen nyomós erkölcsi sulynak engedtem akkor, midőn attól megváltam.

Husz év óta lakom Muraközben, 15 éven át voltam a perlaki járás közigazgatási tisztviselője s esetleg épen a folyó hóban van 10 éves évfordulója azon napnak, a melyen mint főszolgabíró kezdtem működni. E 10 éves időszakon átvonuló csalódások lánczata nem használt ugyan ideális törekvésemnek, de megedzett a kitarálás és noha ez időszak nem megvetendő hozomány erejéig szegényebbé tett, mégis tapasztalatokban és különösen 2 gyermekben oly ellenértéket adott, mely minden keserűséget elfelejtet és örökre lekötöztet szülőföldjük iránt. A válás tehát ily hosszú együttműködés után — a családi és baráti összeköttetésekben rejlt megbecsülhetlen érték beszámítása nélkül is — részemről csak fájdalmas lehet, annál inkább, mer léptenyomon azt tapasztaltam, hogy nagyobb szabású és nehezebben valósítható intenciómat is az önzellen tisztítási szeretet melege fejlesztette életképesékké.

Tevékenységem egyetlen oroszlán része kizárólag csak a kormányzatom alá helyezett közhatalok megbízhatóságának, a tisztikar erkölcsi tekintélyének emelésére és a lakosság jól felfogott érdekeinek előmozdítására irányult; önérzettel hivatkoz-

hatom tehát életem legszebb részét képező vándortanítói szerepemre, melyre főszolgabírói minőségemben szívvél-lélekkel csak azért vállaltam, hogy a törvények és rendeletek betartásával járásom jólétét mostoha viszonyaink ködös légkörének tisztítása és magasztos céljaink megközelítése révén azon színvonalra emelhessem, mely az állami élet minden irányu ösztörekvésének leginkább megfelel.

Igaz, hogy e tevékenység közben néha az idült bajokat működéssel is bolygatnom kellett, a mi különösen a tanulatlan elemnél fájdalmas visszatetszést is szülhetett, adja azonban kérem alkalmilag az illetőknek tudtul jegyző ur, hogy a helyi viszonyok tekintetbe vételével minden tollvonásom csak az ő javukra irányult és ha mint ember — bár szándékosan sohasem — hibázhattam én is, ez nem annyira személyes, hanem inkább természetes baj marad mindig míg véges lények letéteményesei a hatalomnak.

E bucsuzásomnál nem hagyhatom emlíés nélkül azon fejlődést, mely sok részben csak járásom különlegességeként a közigazgatás egyes ágazatainál elért tökéletességben nyilvánul; a körjegyzői irodai ügyvitel tisztaságát, a közegészségi szolgálatnak főleg az illető orvos urakat is dicséretkorrektségét nem is említve, elég a többi között utalnom az országban talán páratlan azon eredményre, hogy a folyó évi fősorozásra felhívott mind három korosztálybeli 700 hadköteles hiánytalanul állítva vagy értekezelti uton törülve lett.

E kiváló állapotok koszorúja képezi a jegyzői kar tevékenységének legszebb méltatását és indokolná még a felsőbb kitüntetését is.

Szerénységgel mondhalom, hogy én is részes vagyok ugyan ez eredmény létesülésében, de talán csak annyiban, a mennyiben én kerültem a járás élére; szerzői jogaimat azonban megfelelő kiadók nélkül alig értékesíthetem volna, s így együttműködésünk közös sajkája az egyenlenség örvényében való körforgás helyett egyenletesen haladván előre az engem is boldogító fénysugár csak egy részecsskéje lehet azon egésznek, melyben a jegyzői kar tevékenységének nemes ércze tündököl.

És most Isten Önökkel Uraim! fogadják kérem szívesen forró köszönetemet támogatásukért, haladjanak jövőben is az általam fektetett vágányok közt addig is míg az ég kiderül és a különféle áramlatokkal küzdő közigazgatás horog vetési kísérletei kedvező talajban a megváltást méhében rejltő államosítás útján czélhoz fognak jutni.

Ne dobják el kérem azon csekély örökséget, melyet rendkívüli elfoglaltságom dacára is a lehetőséghez képest letéteményeztem azon könyomatú füzejben, melyet az irodavizsgálatokból kifolyólag 1894. évi márczius hó 22-én 617. sz. alatt kiadtam és érdemesítésk figyelmemre jelszavamat, mely abban őszpontosul, hogy a köztisztviselő tevékenységének valódi jutalmát a becsléletes munkájával elért eredmények feletti örömben leli fel.

Perlak, 1895. évi augusztus hó 15.

Kostyál Ferenc
főszolgabíró.

Különfélék.

A király Ő felsége 65-ik születése napját kegyelettel ünnepelték meg Csáktornyan is e hó 18-án. A katolikus plebániatemplomban 11 órakor ünnepélyes szent mise volt Horváth Lajos provinciális celeberrálsa mellett nagyszámú intelligens közönség s a különböző hivatalok tisztviselői s tanintézetek tanítói jelenlétében. — Az izr. imaházban délután 4 órakor volt isteni tisztület, a hol szintén nagy közönség gyűlt össze, hogy Schwarcz Jakab rabbi emelkedett szellemű alkalmi szónoklatát meghallgassák. — A város középületei az ünnepély alkalmából föl voltak lobogózza. — Perlakról írják, hogy ott is megünnepelték Ő Felsége születésének évfordulóját, azonban általános megbotránkoztatást keltett, hogy a Gotterhaltet horvátul énekeltek. — Hisszük, hogy a perlaki hazafias közönség megtalálja a helyes módot arra, hogy ez többé ne ismétlődjék az alsó-vidék főhelyén.

Szent-István napja. Mint minden évben, az idén is áhitatalt ülték meg nálunk a modern Magyarország megalapítójának, Szent István királynak névnapját, az országunk immár nemzeti ünnepnapját. A középületek tetőiről lengedező nemzeti zászlók hirdették, hogy Csáktornya is megemlékezett az országunk első dicső királjáról. 11 órakor szent misét mondtak ebből az alkalomból kifolyólag, a mikor Matyi Márk hittanár remek hazafias szónoklatban fejtegette a nap jelentőségét s utalt a nagy király érdemeire, valamint rámutatott arra, az ősvényre, melyen haladnunk kellene, hogy Szent István alkotását meg ne rendítsük. — A kántori teendőket ez alkalommal Rupp kir. jbhírsági aljegyző látta el, ki szabatos játékkal s kellemes énekével nagymértékben járult az áhitat és ünnepély emeléséhez.

Ő Felsége születésnapjának 65-ik évfordulóján: aug. 18.án, délutáni fél 5 órakor a csáktornyai izr. templomban ünnepélyes hálaadó istentisztelet tartott, nagy és díszes közönség jelenlétében. Az egyszerűségében megható ünnepélyt az egyház remekhangú, új kántora gyönyörű pszalmuszszal nyitotta meg, mire a gyermek-kar a Hymnuszszal adta meg az Áment. Áhitatos csendben lépett az őz rabbi a szószékre s előlőájának szárnyain a magasság urához emelt, lelkünket mélységes magágabaszállásra s buzgó figyelemre hangolta. Az egyházi beszéd, mely erre következett, valóban méltó volt az ünnepélyes naphoz Dáviddal, a zsidók nagy királyával hasonlított össze a magyarok nagy királyát, a mi Urunkat. Bölcsesség, igazság, jószág, szeretet, vallásosság, hithűség népboldogítás és alkotmánytisztelet miként sa-

man elkészített műnek és arra szolgál, hogy helyesbítse a természet számtalan hibáit.

Európa összes női között kecsességben kétségkívül első a francziák.

A remek szépség, az érzelmi szépség és a kecses szépség három alapformája a női szépségnek.

Valamennyit megjelölni egy ember életfeladatára elég lenne. Michel Angelo felfogott bizonyos formákat, melyeket Rafael nem értett és melyektől csaknem elszörnnyülködött. Urbinat ezerre a legfinomabb módozatait a kecsességnek. De Buonarotti volt a legnagyobb tolmácsa és bamulója az erők szépségeinek.

IV. Az érzelgős és pikáns szépség.

Ezek a női szépségnek másodrendű formái. Több benne, az érzelgős szépségben a gondolat mint a szenvedély, izomgyöngösség látszik a betegségig. Ideges rángásokat láthatunk, de nagyon büvölköt. Ilyent hajdan szépségszámba nem vettek, mert sem a rómaiaknál, sem a görögöknél ideges szépségek nem voltak.

As igazat, mely az érzelgős szépséget körül vesz, két fő elemből származik: a csodálatból és részvételből.

A pikáns szépséget nehéz meghatározni, de mindnyájunknak van zavaros fogalmunk róla. Az arcvonások tökéletes arányossága szűkegletlen, de kell is egy kevés aránytalanság, mely sztetikai törvényeket írtymál, a mely éppen azért meglep és ingerel. Az aránytalanság és

disszonancianak azonban nem szabad rítikónak lennie, mert máskülönben nem a pikáneria áll elő, de a rutság. Egy arcot főleg az orr tehet pikánsná. Ha az orr hegye kissé fölfelé irányul, pikánsá teszi az arcot. Eppen úgy hat a szem és haj közötti ellentét. Szőke haj és fekete szemek. Fekete haj és kék sz. mek. Gödrösek az arcon vagy az állon. A régiek a t mondották, hogy azok a szerelem körmevel lettek kivájva. Nem érzékenyek ezen kisebb szépségek iránt a vadak sem, pl. a loángói négernek.

Egy mellék változata a női szépségnek a rejített vagy titkolt szépség. Itt a női szépség sohasem látszik, csak hosszabb megfigyelés után felfedeződik. Plinius mondja, hogy a rómaiak kedvelték azon öltözöket, melyek a tagok körvonalait és a bőr felszínét látni engedték. Varone és Publico Siro már érczettek az üvegtöga felett.

Nem mind e szépség van meg a nőben, de némelykor beteljesedik a csoda, hogy egy nő bírja a classikus szépséget, az érzelmit, a kecses, sőt még a pikánsat is. A kacérság műveszete változatos képekben tünteti elő a női szépség összes formáit. Vannak rendkívüli szép nők, kik mintha napjában tíz arczot is bírnának, melyek azért mind az aestetika kerékvágásában mozognak. De e szépségek ritkák, mint a bős emberék. És a történet azokat megjegyzi mint csodákat. A nő a szépségnek legbünyire csak egy alakját bírja és mi azzal melegegyszünk, a hiányokat képviselőttünkkel töltve ki.

játjai volt Dávidnak: épen úgy tündöklő erényei a mi dicső királyunknak is. De sőt népei szeretetében s azok boldogítására irányuló gondjaiban határtalanabb a jósága Iránydeimál is; minek legmeggyőzőbb bizonyosságát — a vallásfelekezettek egyenlősítése, a valóság szabad gyakorlása s így az emberi legszentebb érdekek: az egyenlőség szabadsága és testvéri szeretet alkotmány szerű, törvénybe iktatása által — épen csak az imént adá. Az egyházpolitikai reformokkal szívát adá a népnek, minden jóságával, minden érzelmével, csodás nagyságával. Király, kinek szíve maga — anélkül: gondolatnak is isteni. S pedig ez nálunk boldog hazánkban — — v a l o. Minden élő nevét, zengi, minden dicsőség róla szól. Aldjuk őt s büszkék vagyunk rá, hogy övéi vagyunk. — A szép beszédet emelkedett, rövid zár-ima követte, mely után a hazafias lelkű szónok a szószerűből lejtött s a pillanat alatt fölnyilt és kitárult szentély elé lépve, szer-tartás szerű, buzgó imát mondott királyunk ért, szintén magyar nyelven, me nek vé. geztevel ismét egy remek zsoltár hangzótól a kántor ajkairól. E mélyen megható egyházi cselekmények által bennünk keltett érzelmekbe elmerülve, mintha álmunkban hallanók: lágyan szeliden, egyszerre csak megcsendül újból a gyermekek ajkain a mi legszentebb imánk: „Isten áldd meg a magyart!“ S úgy szállt ez minden szava, minden hangja, ég felé; oly kérésleg. oly epedve, oly buzgón, hogy lasanként a kar-zat díszes hölgyközönsége is beleszótté hang-ját s utánna többen, sokan a férflak közül is. Nem volt szív, mely érzelmekkel meg ne telt s szem, mely esdőleg, könnyezve, ég felé ne fordult volna. Hisz — Istennel beszéltünk mindnyájan — — hazánkért, királyunkért. A Hymnus végeztével meg egy remek szépségt. művészi énekdarabot adott elő a kántor, mely az ájtatos közön-ségre oly benyomást tett, hogy — bár az ének hangjai már rég elröpültek — jó darab ideig helyéhez kötve macdát s alig birt e szép és emelkedett hazafias ünne-pély helyétől megválni.

Ziegler Kálmán kir. közjegyzőt, aki — mint lapunk mult számában jeleztük — lemondott az iskolaszéki elnökségről és más tisztségekről, e hó 22 én Molnár Józsa f városbíró vezetése mellett egy külfötség kereste fel, a mely a város közönsége nevében arra kérte őt, hogy maradjon meg az iskolaszék élén s venne részt a köz-ügyekben. Ziegler Kálmán elérzékenyülve válaszolt s megígérte, hogy a mennyiben viszonyai engedik, részt vesz a város ügyei-ben, azonban az iskolaszék elnökségét ez idő szerint nem fogadhatja el.

A polgári leányiskola ügye Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő e hó 22-én Csáktornyára érkezett s még az nap délelőtt 10 órakerészt vett a városi képviselő-testület előértekezletén, melyben a Csák-tornyán megnyitandó polgári leányiskola összes viszonyairól kellő felvilágosítást nyuj-tott s az erre vonatkozó miniszteri rendelet alapján a várossal a tárgyalást megindította. A majdnem délig tartott értekezleten a képviselő-testület számos tagja vett részt, s kir. tanfelügyelő urnak, ki nemcsak személyesen jött a tárgyalásra, hanem teljes odaadással tette magáévá az ügyet, az értekezlet köszönetét fejezte ki, egyttal fel-kérte őt, hogy a városi járulmányok ügyé-ben megtartandó képviselő-testületi ülésen is résztvegyen. Kir. tanfelügyelő legnagyobb készséggel tett eleget a meghívásnak s a nagy fontosságú iskola érdekében résztvett a képviselő testületnek délután négy óraker-tartott tanácskozásában, melyben a szóban

forzó intézet ügye legörvendetesebb megol-dást nyert, a mennyiben — a mint ezt lapunk jövő számában közölni fogjuk — a polgári leányiskola két első osztályának már ez ősz folyamán leendő megnyitása, a vá-rosi képviselő-testület által egyhangulag el-határozottat. Azon számos szülő nevében kik ezen intézet megnyitását epedve várták de azon nagyfontosságú hivatás miatt is, melyet ezen iskola határszéli városunk-ban művelődési és hazafias szempontból egyartán betölteni fog, legnagyobb örö-münknek adunk kifejezést az egész ügy-nek kedvező fordulata felett.

Közjegyző választás. Az Ehrenreich Nán-dor elhalálása folytán üresedésbe jött köz-jegyzői állást folyó hó 17 én töltötték be Kolbenschlag Béla Csáktornya-járási szol-gabíró elnöksége alatt Mura-Szerdahelyen. Az állásért nyolczan pályáztak, kik közül első helyen Novák László, második helyen Besnyák Lajos, harmadik helyen Barakkó kandidáltatott. A szavazás megejtetvén, Besnyák Lajos 51 szavazatot nyert s így ő választatott meg szótöbbséggel jegyzőnek Novák ellenében, ki 13 szavazatot kapott.

A villamos vasut, melyet Budapest — Csáktornya között tervez létrehozni egy részvénytársulat, egy lépéssel közelebb ért a megvalósításhoz. Ugyanis egy külföldi pénzintézet e napokban elfogadta a költségek finanszírozását.

Tanítóválasztás. Cserencsócra e hó 18 án Mészáros Ferencz turnioscai, Dobronakra e hó 20-án Thurzsa János Dobronaki segéd-tanító, a csáktornyai áll. tanítóképezdének volt növendékei kántortanítóvá választattak meg.

Felkérteztünk Holicáról a következő sorok közlésére: Balogh Mór, volt helybeli főkántor, e napokban foglalta el új állomá-sát Csáktornyán. A körükből távozó meg-érdemelte, hogy őt új működési helyén is üdvözzöljük és neki szerencsét kívánjunk üdvözzöljük Balogh Mór, de gratulálunk Csáktornyai izr. htközségének is, hogy sikerült neki B M-ban ilyen jeles művészt-önzellen jellemű férfit. jó embert és derék hazafit szerződtetni. Nem akarunk e helyen B M. jellemzésénél dicshymnusok zengé-sébe belebocsátkozni, hiszen új környezet-nek lesz alkalma őt minél előbb megismer-ni. Itt csak annyit akarunk megjegyezni, hogy B M. a modern, művészigel képzett kántorok mintaképeül szolgálhatna. Előadá-sának varázsával a templomi kar élén Is tenhez felemelte a lelkeket; az általa alapított városi férfialeget élén elnyerte a szíveket a társadalmi érintkezésben pedig valamennyink barátságát meghódította. — Légy üdvöz tehát kedves barátunk! Te el-távoztál, de barátságunk kísér a messze távolba is. Isten veled! Viszontlátásra!

Műkedvelői színelőadás. Alsó-Lendván, a „Korona“ szálló dísztermében, a m. kir. állami polgári fiú iskola javára 1895. évi szeptember hó 1-én műkedvelői színelőadás tartatik, mely alkalommal színr kerül a „Cserebogár“ énekes népszínmű Kezdeté 8 óraker. Előadás után táncz.

Értesítés. A csáktornyai áll. segélyezett közs. polg. fiúiskolában az 1895/96-ik iskolaévre a tanuló beírása szeptember 1. 2. és 3-án d. e. 8—11 óráig, a felvételi vizsgálatok pedig ugyanezen napok délutánján 2—4 óráig a polgári fiúiskola helyiségében fognak megtartani. Szeptember 4-én Veni Sancte és következő nap a rendes tanítás kezdete. A polgári iskola első osztályába csak oly tanuló léphet be, ki legalább 9 évet betöltötte és az

elemi iskola negyedik osztályát elvégzte, vagy a ki-szabott tantárgyakban elegendő jártassága van és ebbeli ismeretét fölvételi vizsgálat útján igazolja. A polgári iskolába lépő tanuló bármely nemzet-séghez tartozzék is, köteles a magyar nyelv elemei-ből annyit tudni, hogy a törvény által elrendelt magyar nyelvi oktatásban fennakadás nélkül részt vehessen. A javító- és pótvizsgálatokat, valamint a középiskolából átlépni kívánó tanuló felvételi vizsgálatát kérelmező folyamodványok legkésőbb augusztus 20-ig az igazgatónál nyujtandók be. A felvételi és javító vizsgálatok díjmentesek. A jelvetelre a tanulók szüleik vagy ezek helyes-tesei kíséretében tartoznak megjelenni és iskolai megoltási bizonyítványukat, valamint keresztle-velőket — illetőleg születési bizonyítványukat — az igazgatónak bemutatni. Minden tanuló a beirat-askor 1 frt beiratasi és 4 frt tandíjat tartozik fizetni, ezenkívül az 1891. évi XLIII. t. cz. 10. § értelmében még 15 kr az országos tanítói nyugdíj és gyámalap javára „hozzájárulás“ ozimén, mely összeg a tandíjjal együtt fizetendő a beiratá-sok alkalmával. Csáktornyan, 1895. aug. 26-én. Az igazgatóság.

A csáktornyai közs. népiskolában a jövő 1895—96-iki tanév szept. hó 4-en ünne-pélyes istenitiszletet megtartásával veendi kezdetét Ezt megelőzőleg a beiratások szept. hó 1-én, 2-án és 3-án reggel 8 óratól déli 12-ig és délután 2-től 5-ig eszközölhetnek. A beiratásnál minden vidéki szülő, vagy gyám tartozik gyermeke keresztlevelét, vagy születésének anyakönyvi kivonatát bemu-tatni, ezt a t. szülők és gyermekeik érde-kében kérjük. A felvételi- és pótvizsgák szept. hó 4-én délután 2 óraker fognak megtartani. Jeney Gusztáv igazgató.

A perlaki önkéates tüzoltó-egyesület a Kolozsvarott, e hó 20-án tartott országos titzólok gyűlére képviselőül Tóth Sándor főparancsnokát küldötte ki.

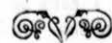
— Országos sörárpa kiállítás és vásár. Az Országos Magyar Gazdasági-Egyesület folyó évi szeptember hó 20—30-ig terjedő időközben Budapesten köztelki helyiségében országos sörárpa kiállítást és ezzel kapcsol-alban árpa vásár tart. A kiállításra 50 kg. árpa küldendő be, a mely árpa egyszersmind vásári cézúra és az idei külföldi kiállításokra is szolgál. Az 50 kgr. minta 3 frt 50 krét váltatik meg a termelőtől. A legjobbnak talált sörárpa között állami arany, ezüst és bronzérmek osztatnak ki. A kiállításra mintákat szeptember hó 1-ig lehet beküldeni. Ezentul érkező minták kiállításra nem bocsátatnak. Tekintettel arra, hogy a sör-árpa termés az idén nálunk általában gyen-gén, a külföld jelesebb sörárpa vidékein pedig még rosszabbul sikerült, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület arra figyelmez-teti a gazdákat, hogy az idén a közepes minőségű sörárpa is érdemes kiállításra küldeni mert a kedvezőtlen termés eredmény folytán ennek is jó ára lesz, sőt külföldi kereslet tárgyat fogja képezni. A kiállítás-nak pedig főczélja az, hogy a magyar sörárpara a figyelmet a külföldön is felhiva annak minél előnyösebb értékesítését elő-mozdítsa. A mintaküldeményekhez csatolandó bejelentési iv s a kiállítás tervezete meg-szerezhető az Országos Magyar Gazdasági-Egyesület titkári hivatalától. (Budapest, Köz-telek).

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptalajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrnom. — Sve pošiljke tičuće se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obnane pošiljaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki otijeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“. i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Fojedini broji koštaju 10 kr.

Obnane se poleg pogodbe i šal računaju.

Uporabljenja u bolestih.

Trganja.

Silno telesno napinjanje nesrečno skakanje, ili s visokoga opadanje prouzrokuje trganja. Ali je to i pri mnogih prirodjena talinga. Trganja zovu se one oteštine, koje se usljed toga pojave, da iz supljine koji del čreva izlazivši pod kožom se na prepjavlja. Potrebno je da imamo pazku da se trganja neprestano nazad drže u črevnoj prostorini, s prikladnimi napinjačnicami. Gdo ima trganja, neka ide k lěčniku zbog nabavljenja napinjačnicah. Zanemarenjem ovog obranbenog sredstva, mogla bi se i nagla smrt dogoditi; ako trganjica se van iztisne; ili kak vele, van se zatvori. U takvom slušaju dotičnik se neka na hrbet legne te si naj pokuša trganjicu, unutra porinuti, ali brez nasilja.

Opoštine, rane opeknuća.

Gdo si je opekao koji del tēla, prvi mu posel budi, jednu ili više urah t u mrzloj vodi držati, ako je moguće; i poslje toga umakanja u mrzloj vodi capu namočenu naj gore oblaže, to ponovljajuć, čim se capa ovući. Ako se mēhur načini, onda prederimo s iglom. Rane s opečenjem nastale moremo namazati i svezati s jednakom pri-

mėsom ulja i belanjkom jajeta, ili s drobljenim krumpirom, mašćum.

Ako se komu oprava na tēlu užge, jakoj se pogibelji izvrgne, ako se u bēg negne, ar ovak plamen dobiva samo pripuh. Neprocenjena u ov čas duševna pri tamnost, Na mēsto da bi anda ovakov bežati pokušal naj si legne, te se u čas mora s najbližnjom pri ruki se nalazećom stvarjum črsvto pokriti, da zrak nemore dopreći do gorećega dēla. Ako smo na toj način mogli zraka odstraniti od ognja, tad naravski da gorēnje prestane.

Tudja tēla.

Tudja tēla dospēvša u nutranjost naših ustrojah, mogu u njihovom delovanju teške mutnje prouzročiti. Tudja tēla moru vrlo različita biti.

U oku pala tudja tēla, koja su radna ili pak rastlinski prašni dēli, mora se na taj način odstraniti, da spodnju očnu kožu van potegnem, poleg toga, kak gdē je tudje tēlo, te to s mrzlom vodom operemo, da tak to smēsta odstraniti nastojimo. Ili pak s malim papiricem smotanimo na valjastu spodobu pokušamo pazljivo odstraniti. Ako u tom nebi uspēli, tad se obratimo k lěčniku za pomoć.

Dēca većput u sigri s preuzetnost košćicu črešnjovu, kurazno ili bažuljevo

zrno itd. porinu u svoje ili pajdaševo uho. Ako se tudje tēlo dobro vidi, onda s uho čišćujućom žličicom, ili sa zavinjrenom lasnom iglom, poleg tudjega tēla pazljivo okoli obhadjajući, isto van povlećimo. Ako odstranjenje neuspije lahko, neprobajmo i dalje, da nebi tudje tēlo još i dalje urinuli i vekušu falingu načinili, nego se pozurimo k lěčniku za pomoć.

Pri tudji tēlesi u nos dospēvši, na spodoben je način treba postupati.

Ako tudje tēlo samo spovršno dospē pod kožu (treska, trn, čavel) to bude svaki po svom nagonu s noktom znal, ili s iglom ili polag okolnostih na drugi način odstraniti.

Vsačesa po nekaj.

Jubileum zvona.

Vežda je tomu 1501 lje to, kaj je zazvonil prvi zvon na diku Zveličitelja svēta. Prvi kršćeniki nisu imali zvona. Pobožno ljudstvo dozivano je vu prvom početku kr. čanstva na molitvu vudaranjem po gladkoj deaki, ili dervenim baticem po vrati. 1500 ljetah je minulo, kaj je zazvonil prvi zvon vu denešnjoj formi, i to na cirkvi vu Noli vu Kampaniji, a vpjelal ga je vrlo vučeni pobožni biskup Paulinus. Ljepa je pripovest od toga, kak je taj biskup iznašel

ZABAVA.

Skromna želja.

Da se najdjene stvari imaju svomu posiedniku vratiti, je već isti tat znal, koj je u naglosti svoju ambrelu pri gosponu školniku zaboravil, a komu se još jedna samo iskra poštenja u srdcu iskril on to zna još bolje.

Zato se najdjene stvari u niekih miestih predavaju gospodinu plebanušu, za da je u cirkvi poslje prodećta prezove, u drugih miestih se predavaju policiji ili obćinaku načelniku, a opet u još drugih miestih se obese na cirkvena vrata, ako su u obće za obesiti kak n. pr. ključ od vrat ili torba sirom k krunom. Ako pak je pijani oženjeni muž; ko jega čoviek negda u grabi polag puta najde, onda dakako nije nikaj s-cirkvenimi vrati, akoprem puno viš: nebi zaslužil. Zato je onda najpametnije pustiti ga u grabi, ako nije zima ili pak, ako mu je on, koj ga je našel, dobar prijatelj, natovariti ga i domov knjemu odveći, ali zadržati si ga baš tak nije slobodno, kak i druge najdjene stvari, jedino ako bi to u grabi najdenog pijanca žena, kakti vlastnica dopustila te se povrnena bi odrekla.

Ali taj slučaj nestoji ako tko novce ili vriednost najde, i zato se veli: najdjeno nazad dati, ako nećemo pred Bogom i ljudmi kakti prosti tati se pokazati, a ako se onda

zerna, još ktomu kakti zločinci pred sud dojt.

To je znala Dolenec Magda takaj, koja je proti svojemu na nizinu kazućemu imenu, sa svojom trojum braćum visoko na briegu stanovala i u poštenom poslovanju starosti se dočekala. Pak ipak joj je jednoč bilo vrlo teško poleg sveg svojeg najboljeg znanja činiti.

Ako si je najme familija Dolenec sad, na kraju danah svog života liepo gospodarstvenice priskrbela, tak im je k-tomu šparavec a ne potrošec pomogel, i zato je naravski, da oni i sad, kad imaju te bi mogli, ipak svakoga krajcara pet krat med prsti obrnu prije, nego ga izdadu. Prijašnja nevolja ih je najme naučila s malim se zadovoljiti, a sadašnje blagostanje, čuvati: jer kad čoviek vidi, da se kup povećava, dobi volju i veseli ga čuvati te nehati niti suhu slivu badava i vneimar od sebn. I kak god je ta familija bila u svem točna, baš tak su bili i svi njezini kotrigi skroz pošteni. Oni uisu, kak to mnogi zgrablivić čine, tudjem kamenjem zidali i susedov črepa na svoj krov metali. Ako su se njihova stekla na oblokah svietila, tak se je još jašnije svietila njihova čista savjest iz njihovih poštenih starih očuh, i ista Magdalena, koja je bila najžilavija izmed njih, jer je bila i najstarija, nebi bila niti za jakbukom čez susedov plot posegnala, pak da joj još tak u oči padala i makar bi bil isti dragi Bog za jedan hip sažmerel.

Ali bolelo je staru Magdu ipak, ako

joj je kaj pred nos opalo, a ona si to nije smela zadržati, te si sad čitatelj lahko more predstaviti, kak je uzrujana postala, kad je neki dan u varoš išla i na jedan krat na putu nekaj svetloga i leskajućega se opazila, koje je bilo pravi pravcati cekin na jednoj strani s cesarom u dugem plašću, a na drugoj s krunom, koju angeli leteći nose.

Skušavanje joj na ovaj sveteći se i leskajuću način još nikad pred nju nije došlo; ovak ljubezno joj se još nikada nije podsmehavalo! A kad se je okolo razgledala, na daleko i široko nije bilo čovieka niti duha videti, niti ptica nije nijednom drvu u bližini med granami sedela, nikakova mravla nije čez cestu putovala, a cvetje je spavalo i vietar, takodjer. Starici je nekaj srđce stiskalo i naguzani, grabivi prsti stiskali su se svum moćju u šaku.

I kaj sad — neka Magda, kakti mraz sieda Magda, u varoš putajuća Magda, sa svojimi sedamdeset godinami na pleći Magda jeli ova Magda neka najdjeno blago za se zadržati?

Ali da je tak bil liepi, taj cekin, tak novi, kak da je danas iz fabrike žižel, i tak srćeni i tak mali, se puno veći od kufrenoga krajcara, pak ipak toliko, i toliko vriedan!

I jer je Magdi sad bilo vrlo teško se odlučiti te joj je skoro hotelo srđce puku uti, kad je pomislila, da bi morala najdenog cekina povrnuti, i zato si, kak zdenec duboko zdehne i žalostno vikne:

svone. — Sunce se približavalo zahodu — tak nam pripoveda pripovest — kad je pobožni biskup išel pomali zamisljen prek sенокose. Okolo na okolo ladal je blaženi mir, da je Paulinus nehotice sklopil ruke ter zdehnul: „Budi hvaljen i odičen stvoritelj neba i zemlje, o daj mi znamenje, da si vezda poleg mene i da budeš ostal do konca moga života.“ — I v tuj čas začulo se tiho, vrlo tiho zvonjenje, a pobožni biskup opazil je kak su modri cvēti — zvonelice nihale svoje glavice v veterašnjem vietreku. Na spomenek blaženoga toga časa, dal je biskup zlejeti orijaški zvon v formi zvonelice (Glocken-Blume), koj je navēk odzvanjal za molitve pobožne občine, a to je i bil i prvi zvon, koj se je oglasil na diku kršćanstva.

Mužkarci i žene.

Jeden poznavalec mužkarcah i ženah veli ovo: Mužkarac je stvorenje željeznih navadah, a žena si prilagođuje odnosajem. Mužkarac neprōba zabiti čavla, akoli nema hamra (kladivca); a žena bude vzela klēšće, svojega cipelisa, kefu pak bu zabijala. Mužkarcu je trēba stoploiger, da more iz flaše štoplina vun potegnuti, a žena bu probala nožem, škarjama ili s čim spodobnim, pak ako nemre štoplin vun, on mora v flašu. Čovēku je trēba britva za podbrijanje, a žena žnjom spici pljabaše, reže kurje oči, a to gustokrat na mužov račun. Mužkarac se ljuti, kad neima fluspapira za posušiti pismo ili lista; a žena odpuhava tintu s vustimi ili pak ga polize, s papirom maše po luftu ili ju dene nad svēdu, dok nepočne goriti. — Žena pri knjigi najpredi prešteje konec, a mužkarac čita po redu. — Mužkarac zvršava pismo s podpisom, a žena „postscriptomom“.

Naše ljepotice.

Naše ljepotice — tak piše jedna Amerikanka — vučiju se den denes tuliko, kaj bi prvije bilo dosta kojemu profesoru. Jedno je ipak, kaj se najredješe vučiju, najmre to, da ne zmōčiju ruke. Kuhanjem, govoriuju one, tratiju vrēme i nemogu da se neobraze,

a kad svojom naobrazbom zamuž otidu, onda muž naskorom počuti, kulika mu je basen od tulikoga naobraženja. Da po ničem drugom, more opaziti po kabelaru, da tovaruška nerazme s malim gospodariti, a pri tom ipak ljepo izhadjati. To je razlog da se vnogi mužkarce boji da vtemelji lastovito ognjišće — ar ono ga preveč košta. Za to, mlade moje frajlice, koje ste voljne da usrećite vsaka svojega tovaruša, zapametite si, da muž nebude sit, ako mu počmete dokažuvati, da je ova zvezda vekša od one, da je ova opera bolša od one, nego posvetite brigu tomu, da vam bude v redu kuhnja i da je ognjišće za to, da se na njem kuha. Zaradi toga nastojte, da najprvije se navčite kuhati, a ostalo budete postiglje potli. — Morti ova Amerika neima ipak v vsem krivo!

Rodoslovja fićirićah.

Moderni fićirići nosiju tituluš i ime „Gigerl“, ali se njihove rodoslovje da spravadjati v daleko prošlost. Navēk je bilo ljudih, koji su deluvali kakti pioniri mode i ukusa, pak su v tu tom i preterivali i postali smešni. Oni su se od negda već opravljali najčudnovitešemi i najnespretnēšemi hlačami i kaputi, nosili su najpisaneše ovratnike, najnepraktiōneše škerlake, najnezdraveše prusleke, najzmeħkeše batine i najvužeše cipele, pak nisu nikaj premenili do samoga imena. Vezda se zoveju od nekoliko ljet „Gigerli“, a prvije toga zvali su se „Schnapperl“. Ovi zadnji su bili nasljednici „Stuccarah“, koji su petdesetih ljetih premenili „lione“ nasljednike „fashionablah“. Ovi su potekli od „dandiah“, odvetkov „elegantsah“ iz dobe Ljudevita XVIII. Pod Napoleonom I. bili su merodavni za modu „Merveilleuxi“ koji su potekli od „incroyablah“ iz početka našeg stolēća. Za dobe velike revolucije i strahovlade nisu bili fićirići jako v modi ar nije bilo za to vremena. Na dvoru Ljudevita XVI. vili su se „beaux“, a v gradjanskih krugovih „freluquets“, a za Ljudevita XV. „rouēji“. Prije toga nosili su ime „mignoni“, a za Ferencu I. „mugueti“. — I tak bi se dalo nastaviti rodoslovje ad infinitum. —

Kak postaja obuča dražeša.

Već duže vremena se v svētu nekaš zbiva. kaj na vsakoga spada, ali nezna vsaki, kaj je to? — Cipeli i čizme imali budu prilicno vekuš cōnu, tojest, budu skupeši, dražeši. — Pitanje je pak: Zakaj?

Kak već zveķinom su ljudi čitali i čeli, da je lani bil izmed dveh velikih orasgov Kine i Japana dugotrajni tabor, kad je pak tabor dokončan, počeli su opet obdeva orasga na novo organizirati svoju vojsku. Naravski, moralo se je skrbeti za obedve strane soldatov na novu za obuču (za čizme i cipele). Dočim pak i Kinezi i Japanci nemaju velikih fabrikah za priredjivanje kožah, počeli su naručivati kože iz Amerike. Pokenhdob se je pak jako vnuogo neoddelanih kožah potrebovalo, a amerikanci, tojest amerikanski gospodari su na protuljetje jako povnožali broj marhe, a nisu klali i tak nisu mogli razprodavati na veliko kože, nego na jako malo, a pokenhdob se je prvēših ljetah od onud v Europu dovažalo vnuogo kože, a vezda se je pošiljanje preobrnulo ter iz Europe i to iz njemačke i ruske do meseca majuša i junuša na jezere kožah v Ameriku poslalo, a od kužnjarov kupljene kože su takaj vnuogo v stranjske orsage slifrali, pri nas je koža za obuču zmenjkala, a v cōni poskočila na 20 do 30%, vsaki dan je vezda skuplješa.

Dočim se čizme i cipeli iz kože delaju i mi iste nosimo, budu i za nas vnuogo dražeše. Bečki vsi šoštari dali su na znanje vsem svojim musterijam, da od vezda počem-i budu cipeli jeden par za 1 do 2 for. dražeši, na kaj su takaj fabrikanti obuče v cōni robe poskočili.

I stoga se je to dalo v novinah na glas, da se vsaki v buduće već, toj vekušoj cōni čizmah i cipelah privēi.

KAJ JE NOVOGA?

Konferencija magjarskih biskupah.

Konferencija magjarskih biskupah, v kojoj se bude razpravljalo o pastirskom listu, kojega ima izdati episkopat nižem

„Jezuš Marija i sv. Jožef! Da ga samo nieko nebi bil zgubil!“ —

I stim je čakako pripovesti kraj; ali jer ipak ima čitateljev, bi sad rado znali, jeli je Magda nadjeni cekin za se pridržala, hoću povedati:

Tko je kroz celo svoje življenje bil pošten i dobar, taj se nebude na zadnje zgrdi i jeli zločest postal, pak tak je i Magda nadvladala.

Iz bližnje šumice je jedan gospon van došel, pak je dole gledeč nekaj po cesti iskal tak, da je Magda odmah znala ob čem je. Ali zakonitu nagradu, koju mora posiednik izgubljenih stvari, onomu platiti, koj iste najde i pošteno vrati, je stara sieda Magda odmah zahtievala, a i dobila. „Ako i nije puno, ali je ipak nekaj.“ — mislila si je Magda — „a bolje je ikaj nego nikaj, najmre pako kad me to po zakonu i ide.“ —

I sada mi neka čitatelj zračuna, koliko nagrade je Magda dobila, ako jedan cekin valja 9 markah i 60 fenigah niemačkog novca, a jedna marka valja naših novac 60 krajcarah, dočim dva feniga vriede jedan krajcar, te v knjigi gradjanskog zakona § 891. stoji črno na bielo: „Nagrada za nadjene stvari iznaša od svakog forinta deset krajcarah v gotovom.“

Jedan lieni par.

V niekom selu živel je jedan par zakonskih, najme muž i žena, koji su bili tak

lieni, da je osel po najvrūčijih danih bil proti njim veverica.

Ovim počivačem bilo je svako dielo bolje odurno, negoli zajcu jagar, pevcu lisica, psu šnofanec i mišu maček.

Ja mislim, oni bi se i jela bili odrekli jer ih je to puno truda koštalo klicu i vilicu v vustam zdigati i onda kosati, da je mati narav na toj za nje strašno teško dielo, nebi bila gladom prisilila.

Njihova najdragša molitva je bila k-onim sednem pospancev iz Efezusa v maloj Azii, jer su oni dvie sto godinah na dušak spavali. Pak ako taj par i nije tak daleko dotieral, svojih dvanajst do četirinaest vur na dan su ipak prospali, a kad osobitih prilikah i duže. Dapače jednom takovom prilikom su oni jednoć kroz trideset i šest urah skupa v postelji ležali, a da se nit genuli nisu, te ih je malo bantuvvalo, da je drago sun ece dva krat žišlo i dva krat zapalo, i da su se dvie zorje i jedna večerna žarina na njihovu lienost srđile.

Stopr v kad je njihov susjed pričel njim na vratih ružiti i šakom tući te kroz ključenicu vikati, jeli su mozbit pomrli, stoprv onda su se radi svoje lienosti pričeli sramuvati i jedan drugomu spočitavati.

Ali dobri Martin je tvrdil, da on nije rajlieneši, nego njegova pospanka žena, „jer“ rekel je — „ja sem već pred trimi urami bil skozen, kak pes čuvar u dvorišću, a

samo sam se zato tak mirno zadržaval, da tebe neprobudim.“ —

Na to odgovori žena: „Glej, glej! Baš je tak i meni islo. I ja već preko četiri ure ležim skozna, kak je samo moguće, te se negibljem niti skoro nedimem, samo da tebe nebi tim se doteknula i probudila.“

Na to su se obadva prestrašili te su genjeni pričeli Bogu hvaliti, da im je jednoga suseda poslal i zapovedal mu, da ruži na njihovih vratih, jer su uvideli, da se drugčije iz same skrbljivosti, da jedan drugoga neprobudi, niledan nebi bli gibal do vieka i tak bi bili obodva labko žalostno zagladeli i zaželjali . . . a to sve . . . posve skozni!

Skromna prošnja.

Nekoj leiećnik je jednoć vraćil jednu stariju gospu, koja se je v svojoj bolesti vrlo nestrpljivom kazala. Uslied toga izgubi i sam doktor strpljivost te joj zlovoljno reče: „Ali Bože moj, ia njih nemogu opet mladu učiniti.“

„To njih ja niti neprosim“ — odgovori gospa — „ali staru, dragi doktor, staru me nek naprave!“

Em. Kollay.

svećenstvu povodom vplanja cirkveno-političkih zakonah, — obdržavala se bude ili između 27. i 30. augusta ili 6. i 10. septembra. Biskupi nisu još složni, jeli budu izdali klera zajedničko pastirsko pismo ili bude vsaki biskup izdal za sebe pastirski list. Zvun ovoga pastirskoga lista dobilo bude kuratno svećenstvo i obaveštenje, da da su stupili izvan kréposti 1. oktobra vse državne norme odnoseće se na vodenje raznih matičnih knjigah ter na ženitbene propise. Plebanusi budu i na dalje vodili za vse cirkvene svrhe matice po dovezdašnjem načinu, ter takaj i pitanju ženitbe (sklapanje), baratiti po cirkvenih zakonih, osobito kaj se tiče ženitbe, ter bude svećenstvo imalo po nalogu biskupah nastojati nagovoriti vjernike, da za vréme obavjeste dušnobriznicima svoju namjeru, da se hoće ženiti, da tak mogu za vremena biti odstranjeni cirkvene préčke ženitbe, pak da se cirkvena ženitba more izpeljati odmah iza civilne. Pri tak zvanim „obznauiti“ i vu vsih ostalih činah ženitbe, baratali budu plebanusi prez obzira na državne ženitbene zakone, ter se samo pred zdavanjem (vjenčanjem) bude potrebovalo od strankah dokaz, da su kod građanskoga ženitbenoga ureda dali po zakonu propisanu izjavu.

Prvostolno imenovanje na prvostolnom zagrebačkom kapituui.

Njegovo kraljevsko apoštolsko Veličanstvo blagoizvoljelo je previšnjim réšenjem od 8. augusta 1895. na prvostolnom kapituui zagrebačkom prvostolno imenovati: naslovnoga biskupa omiskoga i kanonika štioća, Pavla Gugiera, velikim predstavnikom, priorom vranskim i arhidjakonom gorenskim i zagorskim; — nadalje preblagostivo odobriti promaknuće arhidjakona de Bexin i naslovnoga opata Blaža Svindermana na mesta kanonika štioća; — arhidjakona de Kemlek i naslovnoga opata Franje Budickia na mesto kanonika čuvara; — arhidjakona katedralnoga i naslovnoga predstavnika Eduarda Talliana de Vizek za predstavnika čazmanskoga sbornoga kapitula i arhidjakona de Gvesća et Since; — arhidjakona turopoljskoga, Phil. dra. Martina Matuncija, za arhidjakona katearalskog; meštra kanonika theol. dra. Feliksa Suka za arhidjakona turopoljskoga i meštra kanonika Ivana Krapca za arhidjakona de Kemlek; — konačno dostojalo je Njegovo Veličanstvo preblagohotno imenovati: redovitoga javnog profesora na bogoslovnom fakultetu previšnje Ime nosećega sveučilišta vu Zagrebu theol. dra. Gustava Barona; — naslovnoga opata, podarhidjakona i župnika vu Požegi Ivana Bošnjaka; — profesora vjeronauka na velikoj gimnaziji vu Varaždina Ivana Hangia; ter podarhidjakona i župnika vu Glini Pavla Lebera — meštri kanonici na pomenatom prvostolnom kapituui.

Grof Zichy Jenő kod ruskog cara.

Grof Zichy Jenő, koji je vu druztvu nekoliko magjarskih vučenjakov pošel vu Rusiju, naročito na Kavkaz i kaspické predele, da ondi poišće pradomovinu Magjarah, boravil je vu Petrogradu, ter je javil odonud 9. augusta vu Budimpeštu: „Car Nikolaj primil me je denes vu dvoru Peterhofu ter je bil vu audienciji, koja je potrajala skorom 40 minut, osobito milostiv. Car se je s velikim interesom i poznavanjem stvari opital o našem putovanju i naših študijah. Vu nedelju vraćamo se na 8 danah vu Varšavu.

Njemački car Vilim vu Englezkoj.

Car Vilim boravil je vu Englezkoj, ali baš ni najbolše volje. Kak bar iz Londona

javljaју, car je jako razjaren na novine, koje kritizuju njegove veoma česte govore. Najprije je osudil careve govore „Standart“ vladin organ, a vezda dolaze i „Daily News“, organ opozicije, koji pišu, da vezda ima car dosta prestora za razitek svojih fizičkih silah, — no da vu Cowesa baš neima vnogo povoda za držanje govorah. Koliko god štujemo cara, piše isti list, toliko bi željeli, da je odebral ov boravek med nami za sutnju. Vu Englezkih vodah dobro je da se nespominje francezko-pruski rat. Godišnjica bitke kod Wörtha dala je tomu povoda, ali jeden car moral bi biti dosta jak, da odoli ovakvoj meki.

Nesgoda nadvojvode Jozefa Augusta.

Povodom odlazka k vojnim vježbam priredil je oficirski sbor 6. dragunske regimente vu nedelju po poldan na vježbalištu vu Godingu kod Beča utrku, kojoj su bili nazočni nadvojvoda Jožef August sa suprugom nadvojvodkinjom Augustom, nadvojvodkinje Klotilda i Dorotea, princ Siegfried bavarski, generalitet i oficirski sbor regimente. Prve dvé trke prošle su vu redu, a kod treće preko plotov, kod koje je sudeloval i nadvojvoda Jožef August, sbila se je nadvojvodi nesgoda, koja je na sreću prošla prez kvara, ali je mogla biti jako pogibeljna. Kad su konjaniki skakali preko zadnjega plotu, opali su tri konjaniki istodobno na zemlju, a med njimi i nadvojvoda. Obćinstvo se je silno prestrašilo, a to tim više, kad je jeden od oficirah vu najostreem trku dojahal i javil: „Carska visost je pala“. Sudeci i veksi dél oficirah požorili su se k mestu nesgode, kam je već bil pošel i regimentski doktor dr. Tolobar. Nadvojvoda je za čas omegeleg. Prenesil su ga vu dvorske kočije, gde je hitro k sebi došel i dal se odpeljati k dvorskoj loži. Tu je opet oporavljen skočil s kočijah i doviknul nadvojvodkinjam: „Nije nikaj“. Nadvojvoda se je samo na ljevom licu nekaj malo vdrapil, pak je mogel do konca nazocen biti utrki.

Margaretski otok.

Kak iz Budimpešte javljaју, odlučil je nadvojvoda Jožef, da Margaretski otok pretvori vu ljetovaliste. Pošto je gradsko zastupstvo odbilo nabavu otoka, koji nadvojvodu košta vsako ljeto veliku svotu penez, dal ga bude vezda nadvojvoda opasati jakimi zidi da ga ečuva od poplave. Onda se bude na pojedinih parcelah sagraditi vile za ljetovanja, ter na rendu dati bogatušom.

Hiža svete Veronike

Kak carigradske novine javljaју, kupljena je vu Jeruzalemu dobrotom sultanovom hiža svete Veronike ter predana javnom kultu. Hiža sama nahadja se na šestoj postaji „vie dolorose“. Grčko-katolički patriarka Antiochie, Aleksaandrije i Jeruzalema, Gregor Jusuf posvetil je hižu vu asistenciju množina visokih svećenikah ter vu njoj čital prvu svetu mešu.

Prvi civilni brak vu Magjarskoj.

Bečka glumica Hedviga Margot upravila je magjarskom ministru-prezešu baronu Baffyju molbu, da njoj i njezinom zaračniku, glumcu Juliju Haberfeldu dozvoli, da sklope prvi civilni brak Magjarskoj. — Haberfeld je židov iz Budimpešte i engožovan vu bečkom pučkum teatru. Zaručnica je katolikinja.

Potres.

Potres je od 9. augusta očutili su ne samo vu celoj srednjoj i južnoj Italiji i na otoku Elbi, već i na Lošinju, Trstu, — a

i vu Bosni. — Iz Sarajeva su telegrafirali bečkom meteoroložkom zavodu: Dne 9. augusta ob 6¹/₂ vri na večer očutili su dosta jak potres vu Ljubuškom. — Vu Bosanskoj Krupi očutili su valovit potres ob 6 vri 35 časov; trajanje 4 do 7 sekundah. — Vu Sarajevu očuten je valovit potres ob 6 vri 33 minute. Trajanje 2 sekunde. Pravac od jugo izhoda na jugo-zapad.

Dobre žepne i sténe vure za fal cénu moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal cénu:

Nesrećnik.

Polag I. Paula popasil: K. J.

Jeden stárec stal je ob pol noći prama uvom létu pri svojem obloku, te pun zdvojenja, gledaj na negiblivo zvézdami obispano nebo i dole na čistu bélu zemlju, na kojoj vezda nigdo né je nespokojen i nevesel bil, kak on. Grob njegov stal je čisto pred njim, te je samo snegom starosti pokrít bil, a ne zelenilom mladosti —; sa sobom pak iz dugog i obinlog života neje nikaj drugo nosil, kak zablude, gréhe i bolesti razrušeno telo opustošenu dušu, srce puno otrova i starosti pune pokajanja. Léta lépe njegve mladosti pritvorile se denes utvarami, te su ga privzele k prijateljnomu jutro, gde ga je otec ostavil na razkršće života vodeć na desnu suncem obsvétlenu steza kréposti — u široku tihu zemlju svéta, zetre i angelah, a lévo vodeće u tamne jagure zločestodah, u črne spilje pune kapajućega otrova; gjujsnih kačah i gadnih parah. — Ah, kače su mu se prikvačile za prsa a otrovne kapljice goréle su mu na jeziku, i on je znal, gde je.

Zevsim zvan sebe i pun čemera zdihaval je k nebu; „Oj daj mi nazad moju mladost! O otec, postavi me opet na razkršće, da drugač odaberem“. Ali oca mu i mladosti zdavnja već neima. On spazi blučeeće s véčice igrati se po močvarah a izginjavati na grobljih i reče: „To su moji bedasti dnevi“. Opazi zvézdu iz neba béžeća kak je padajuć sjala, a na zemlji kak je zevsim nestala. „To sam ja“, reče njegov ranjeno srca a oštri zubi pokajanja još su se većma u ranu zasekli mu. Razljučena meća pokazemu mešćcnjake po krovih puzaјуće a vétrenjače grozile su se zamahjavući svojimi pevami; u praznoj čovčjoj kosturnici ostavša jedna ljubanja primi malo po malo njegovo lice. — U sréd tih strahotah začuje na jedenput mušiku k novomu létu, kakti daleko crkveno pèvanje i srce mu se malo razblaži. Pogleda na nebo i po širokim bélim svétu pak pomisli na pajdaš svoje mladosti, koji srećneši i bolji od njega, sada su otcu sretné dèce i blagoslovljeni ljudi, te reče: „O i ja bi vezda mogel, kak i vi — mirno spavati ovu prvu noć, da sam hotel! O i ja bi mogel srećen biti, mili roditelj, da sam poslušal Vaše zelje i Vaš nauk ob novom létu. Grozničavo spominjuć se svoje mladosti, čini mu se kak da bi se onaj čovčjoj léšini (kosturnica) podiže ljubanja s njegovim licem; najpotlje postane ona praznom vérom, po kojoj se u noći prama novomu létu vidju duhu i budućnost, živim mladicećem, koji si trn iz noge vodi; njegov negdašnji cvetući izgled zevsim mu se predoči. — Toga né je mogel više gledati, pokrje si oči; — gorke suze obispile su ga i kopljale su kakti potok niz obraz, na snég — a on je zdihaval samo

tih i zdvojno: „O povrni se, mladost povrni se!“

I ona se povrne; ar je to bil samo sen grozoviti proti novomu létu. On je bil još mladíc. Samo negjev bludnje, nê su bile sen; ali on se zahvali Bogu, da se je mlad, još u spiljah zločestočah, vrnuti mogel na suncem obsjanu stezu krêpostí, vodeču u srečnu zemlju obilnih zetvah. Obrni se s njim moj mladljani čitalec, ako se nahadjaš na negjih skrivljenik putih, Ov strašni sen bude ti buduće tvoj sudec; pak ako negda žalostno budeš vapil: „O povrni se, lépa moja mladost!“ ne bude ti se ona več povrnuła.

Nekaj za kratek čas.

Dobro dëte.

Ucitelj: „Nu, Ivica, jeli ti misliš vu zimi, kad si sit i vu toplj hiži i na siromašnu dëcu?“

Ivica: Dakak da mislim.

Ucitelj: „Lepo, a kaj onda misliš?“

Ivica: „Radujem se, da je meni bolje, nego njim.“

Iz nadgrobnoga govora.

„... Je, moja gospoda, pokojnik nije bil samo vučen, već, kaj više vrëdi, i čeden čovëk, pak mu veđa loror-vënc na grob položemo, to moremo vëiniti samo zato, ar je mrtev; da je živ, toga nebi mogli vëiniti.“

Pruredil:

Gläd Ferencz.

Preveč.

Nieki poštarSKI sluga imal je jednoč štafetu nositi, i jer je miesto, kam je štafeta spadala bila niesto dalje a ktomu je i bilo zimsko vrieme, put zločest i dosta zima, vzeli si je iz štale konja, te ga zajahal i ode štafetom na put.

Kad je došel do prve štacije, već ga je prilično zeblo i on si misli malo se zegreti. Zide s konja i otide u sobu te se pri pečgrije. Medjutim, da si i na put nekaj proti zimi vzeme, izpije nekoliko pol litrih tak, da kad je došel opet van i na konja zajahati hotel, to nikak nije bil mogući. Nije imal dosta maha, da gore zasede.

Kad je već nekoliko krat probal gore ziti a sve badava, pričel je svete u pomoć zazivati: Sveti Antun, sveti Lenhard, sveti Peter, sveti Pavel, sveti Cyprian, sveti Krišpim, pomozite mi!

Sad se zamahne i eto ti ga u sedlu, ali jer se je odviše razmahnuł, opadne na drugoj strani konja na zemlju.

„Je“ — veli dole ležeći — „Kad svi najedan krat pograbite, onda naravski nevalja.“

Znašel se je.

Mati: „Štefek, ti se danas nesmeš iti kupat, jer si pred poldan imal črevobol.“

Štefek (plašući): „Sad me već nikaj ne boli črevo, ja bi rad išel malo plavat.“

Mati: „Nikam nesme!“

Otac: „Ali pusti ga neka ide plavat! Kaj bu to črevo škodilo, em on zna na hrbtu plavati.“

Em. Kollay.

Gabona árak — Ctena žitka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr
Buza	Pšenica	6 00	—
Zab	Zob	5.00	—
Rozs	Hrž	5.40	--
Kukoricza ó	Kuruza stara		
„ uj	„ nova	6 00	—
Árpa	Ječmen	5.00	—
Fehér bab uj	Grah beli	6.50	—
Sárga „ „	„ žuti	5.50	—
Vegyés „ „	„ zmëšan	5.—	—
Lenmag	Len	9.—	—
Bükköny	Grahorka	5 25	—

VASUTI MENETREND CSÁKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Óra	Percc	Gyors-pósta-és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	39	gyorsv.
„	Délelőtt	11	39	postav.
„	Délután	5	52	vegyesv.
„	Éjjel	10	07	postav.
„	Reggel	5	52	vegyesv.
Pragerhof felé	Reggel	6	06	postav.
„	Délelőtt	11	30	vegyesv.
„	Délután	4	15	postav.
„	Éjjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	4	49	vegyesv.
Novimarofig	Reggel	6	15	„
Zágráb felé	Délután	4	20	„
Varaszdig	Este	10	17	„
„	Éjjel	1	30	„
„	Délelőtt	11	44	„
Bobára	Reggel	6	05	„
Egerszegre	Délután	4	28	„
Érkezik				
Kanizsa felől	Reggel	5	51	postav.
„	Délelőtt	11	30	vegyesv.
„	Délután	4	01	postav.
„	Éjjel	1	14	gyorsv.
„	Este	9	32	vegyesv.
Pragerhof felől	Reggel	4	36	gyorsv.
„	Délelőtt	11	29	postav.
„	Délután	5	37	vegyesv.
„	Éjjel	9	55	postav.
Varaszdrol	Reggel	4	22	vegyesv.
„	Reggel	5	43	„
„	Délután	3	50	„
„	Éjjel	12	43	„
Zágrárból	Délelőtt	11	13	„
„	Este	9	30	„
Egerszegről	Délelőtt	8	52	„
Bobáról	Este	9	42	„

Nyilttér.

139

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Hamisított fekete selyem Egössünk el egy kis mintát a venni szándékoltt selyemből és a hamisítás rögön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörök és csakhamar kialszik, maga után csakély barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely zsíros színű szallónas lesz s könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festékanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörök, csak meggörök. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporaik, a hamisítványé nem. — Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér és vámmentesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből, Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

2550 tk. 895

Árverési hirdményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtatónak, Báán András és neje Mihalicz Anna végrehajtást szenvedettek elleni 36 frt 40 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék — a csáktornyai kir. járásbíróság területén levő zalaujvári 452 tk. 47/2/a hrsz. a. 160 frtra: a zalaujvári 44 tk. 333 brsz, a. 108 frtra; 343 hrsz. a. 72 frtra; 48/a hrsz. a. 55 frtra; és 293 hrsz. a. 165 frtra becsült ingatlan 1895. évi szeptember hó 16. napján d. e. 10 órakor a zalaujvári községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen az árverést ezenen megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át késpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. s. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óradékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 800 1—1

Kir. jbróság, mint telekkönyvi hatóság. Csáktornyán, 1895. július 7-én.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(GLASUR)

legkitünőbb mázólsz-szer puha padó számára. — 1 nagy palaczk ára 1 frt 85 kr. 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padó számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képketerek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

— Legjobb szer mosdó asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnani befestésére. — 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

799 2—8

Heinrich Miksa cégnél Csáktornyán.

LOTTERIJA Buda, 17-ga augustusa 1895.
4 83 49 17 44

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékserész Csáktornyan,

Főter, az új lakareképzéztartó épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

**SVÁJCZI ZSEBÓRA-
arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.**

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkezeti svájci zsebórák.

F a l i n g b o r á k .

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi csakis fél és 1 kilos üvegparacskokban

határozottan Christoph-féle lakk lérendő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Ihatható teszi, hogy a szobák a másolás alatt is használtatásának, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadó száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülte. Emellett a használatát olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a másolást. A palló nedves tárgyakkal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,

sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fődíje a pallót s egyúttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmasok régi vagy új pallóra. Teljesen betöd minden faltól, korábbi másolástól; van azután

tisztá fénylakk (színezetlen)

ú, pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékek mar beázolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, ennél fogva nem fedi el a fasztruktúrát.

Postacsomag, körülbelül 35 megyszög mtr. (két közepnagyságú szobára való) 5 ft. 90 kr., vagy 9/1. márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A továbbáramlani tesék jól vizsgálni a párt s a gyártó jogára, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utanozzak és hamisítják; s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Praha. K.   Berlin.

Zürich.

Csáktornyan:

CRANER TESTVÉREKNÉL.

Magyar, német, francia és angol képekkel ékített

MUNKÁK.

Kő-, acél- s réznyomatu **díszművek.**

Magyar, német, francia és angol

REMEKIRÓK MŰVEI.

*

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent kötet és kötetlen könyveknek legdúsabban főszerelt

raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdett könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszerzéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel nyújtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek, atlaszok, földabroszok, tervrajzok, föld és éggömbök.

Ima- és ájtatossági **könyvek** egyszerűen és legékesebben kötve a leggazdagabb választékban.

Mintakönyvek s rajzok **NŐI MUNKÁKHOZ**

*

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE

KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZETE Csáktornyan.

Alapított 1850. évben.

Szótárak.

IFJUSÁGI IRATOK, KÉPESKÖNYVEK minden kor és nem számára, minden nyelven, a legdúsabb választékban.

ISKOLAI ÉS OKTATÁSI könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK,

zsebkönyvek.

*

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés raktárában megtekintés végett készen állanak s kívánatra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb készséggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyorsasággal teljesítetnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak ki a könyvkereskedés által.

SZAKÁCSKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadtatik: minden bel- és külföldi folyóiratok, napi és

DIVATLAPOKRA a szállítás mind helyben, mind vidékre a leggyorsabban eszközöltetik.

*

Megyenek tanintézetekben használandó tankönyvek folyton raktáron vannak.

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában Csáktornyan.